

Дамян Дамянов

Паисий

Икона жива на един народ!
Ръка, която като свещ трепери!
Очи, в които българският свод
Отново синевата си намери!
Килията на манастира стар
Побира робската велика жажда.
В една килия пада цар след цар.
В килията България се ражда.
И нов месия тръгва в кал и прах
От две дисаги светлина да пръска.
Една пренежна реч от божи грях
До библия на бедните възкръсва.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7988>]